ΑΠΟΦΑΣΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (πέμπτο τμήμα)
της 11ης Ιουλίου 1990 *

Στην υπόθεση C-323/88,

η οποία έχει ως αντικείμενο αίτηση του Cour d'appel του Colmar (τρίτο πολιτικό τμήμα) (Γαλλία) προς το Δικαστήριο, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, με την οποία ζητείται, στο πλαίσιο της διαδικασίας που εκκρεμεί ενώπιον του αιτούντος δικαστηρίου μεταξύ

SA Sermes, Στρασβούργο,

και

Directeur des services des douanes de Strasbourg,

η έκδοση προδικαστικής αποφάσεως ως προς το κύρος του κανονισμού (ΕΟΚ) 864/87 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 1987, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές τυποποιημένων πολυφασικών ηλεκτρικών κινητήρων, ισχύος μεγαλύτερης από 0,75 κιλοβάτ έως και 75 κιλοβάτ, καταγωγής Βουλγαρίας, Ουγγαρίας, Πολωνίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Τσεχοσλοβακίας και Σοβιετικής Ενώσεως, και για την οριστική είσπραξη των ποσών που έχουν κατατεθεί ως εγγύηση μέσω του προσωρινού δασμού (ΕΕ L 83, σ. 1),

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

συγκείμενο από τους Sir Gordon Slynn, πρόεδρο τμήματος, M. Zuleeg, R. Joliet, J. C. Moitinho de Almeida και G. C. Rodríguez Iglesias, δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: W. Van Gerven
γραμματέας: B. Pastor, υπάλληλος διοικήσεως

λαμβάνοντας υπόψη τις γραπτές παρατηρήσεις που κατέθεσαν:

— η εταιρία Sermes, εκπροσωπούμενη από τον Jean-Pierre Spitzer, δικηγόρο Παρισιού,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική.

— η Κυβέρνηση της Γαλλικής Δημοκρατίας, εκπροσωπούμενη από την Edwige Belliard, sous-directeur du droit économique στο Υπουργείο των Εξωτερικών, και τον Géraud de Bergues, κύριο βοηθό γραμματέα των εξωτερικών υποθέσεων στο Υπουργείο Εξωτερικών,

— το Συμβούλιο, εκπροσωπούμενο από τον Erik Stein, νομικό σύμβουλο,

— η Επιτροπή, εκπροσωπούμενη από τη Marie-José Jonczy, νομική σύμβουλο,

έχοντας υπόψη την έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση,

αφού άκουσε τις προφορικές παρατηρήσεις της προσφεύγουσας της κύριας δίκης, εκπροσωπούμενης από τον δικηγόρο Jean-Pierre Spitzer, του Συμβουλίου, εκπροσωπούμενου από τον Erik Stein, νομικό σύμβουλο, και της Επιτροπής,

εκπροσωπούμενης από την Marie-José Jonczy, νομική σύμβουλο, επικουρούμενη από τον Marc de Pauw, ως εμπειρογνώμονα, κατά τη συνεδρίαση της 13ης Ιουνίου 1989,

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα που ανέπτυξε τις προτάσεις του κατά τη συνεδρίαση της 8ης Νοεμβρίου 1989,

εκδίδει την ακόλουθη

Απόφαση

1 Με απόφαση της 5ης Σεπτεμβρίου 1988, η οποία περιήλθε στο Δικαστήριο στις 4 Νοεμβρίου 1988, το Cour d' appel του Colmar (τρίτο πολιτικό τμήμα) υπέβαλε, κατ' εφαρμογή του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, προδικαστικό ερώτημα ως προς το κύρος του κανονισμού (ΕΟΚ) 864/87 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 1987, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές τυποποιημένων πολυφασικών ηλεκτρικών κινητήρων, ισχύος μεγαλύτερης από 0,75 κιλοβάτ έως και 75 κιλοβάτ, καταγωγής Βουλγαρίας, Ουγγαρίας, Πολωνίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Τσεχοσλοβακίας και Σοβιετικής Ενώσεως, και για την οριστική είσπραξη των ποσών που έχουν κατατεθεί ως εγγύηση μέσω του προσωρινού δασμού (ΕΕ L 83, σ. 1, στο εξής: επίμαχος κανονισμός του Συμβουλίου).

2 Το ερώτημα αυτό ανέκυψε στο πλαίσιο διαφοράς μεταξύ της ανώνυμης εταιρίας γαλλικού δικαίου Sermes (στο εξής: Sermes) και του directeur des services des douanes (διευθυντή τελωνείων) του Στρασβούργου ως προς το θέμα των δασμών αντιντάμπινγκ που απαιτήθηκαν βάσει του επιμάχου κανονισμού του Συμβουλίου.

3 Η Sermes είναι εταιρία της οποίας οι δραστηριότητες συνίστανται, μεταξύ άλλων, στην εισαγωγή ηλεκτρικών κινητήρων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας, εξαγομένων από τη χώρα αυτή από την εταιρία AHB Elektrotechnik.

4 Τον Οκτώβριο του 1985, ο Groupement des industries de matériels d'équipement électrique et de l'électronique industrielle associée (στο εξής: Gimelec), υποστηριζόμενος από τέσσερις άλλες εθνικές ενώσεις του ηλεκτρονικού τομέα, υπέβαλε στην Επιτροπή αίτηση επανεξετάσεως ορισμένων μέτρων αντιντάμπινγκ, σύμφωνα με το άρθρο 14 του κανονισμού (ΕΟΚ) 2176/84 του Συμβουλίου, της 23ης Ιουλίου 1984, για την άμυνα κατά των εισαγωγών που αποτελούν αντικείμενο ντάμπινγκ ή επιδοτήσεων εκ μέρους χωρών μη μελών της Ευρωπαϊκής Οικονομικής Κοινότητας (ΕΕ L 201, σ. 1), βασικού κανονισμού που ίσχυε την εποχή εκείνη (στο εξής: βασικός κανονισμός). Η αίτηση αυτή απέβλεπε στην επανεξέταση των αποφάσεων με τις οποίες οι δεσμεύσεις ως προς τις τιμές, που είχαν αναληφθεί από τους οικείους εξαγωγείς, είχαν γίνει δεκτές από τα θεσμικά όργανα στο πλαίσιο προηγουμένης διαδικασίας αντιντάμπινγκ, σχετικά με τις εισαγωγές ηλεκτρικών κινητήρων καταγωγής Βουλγαρίας, Πολωνίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Ρουμανίας, Τσεχοσλοβακίας, Ουγγαρίας και Σοβιετικής Ενώσεως.

5 Στις 30 Σεπτεμβρίου 1986, το Συμβούλιο και η Επιτροπή κατήγγειλαν τις προαναφερθείσες δεσμεύσεις και η Επιτροπή επέβαλε, με τον κανονισμό (ΕΟΚ) 3019/86 της ίδιας ημέρας, προσωρινό δασμό αντιντάμπινγκ επί των εισαγωγών των τυποποιημένων πολυφασικών ηλεκτρικών κινητήρων ισχύος μεγαλύτερης από 0,75 κιλοβάτ έως και 75 κιλοβάτ, καταγωγής Βουλγαρίας, Ουγγαρίας, Πολωνίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Ρουμανίας, Τσεχοσλοβακίας και Σοβιετικής Ενώσεως (ΕΕ L 280, σ. 68).

6 Με δικόγραφο που κατέθεσε στη γραμματεία του Δικαστηρίου στις 17 Νοεμβρίου 1986, η Sermes ζήτησε, δυνάμει του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης ΕΟΚ, την ακύρωση του προαναφερθέντος κανονισμού 3019/86 της Επιτροπής (υπόθεση 279/86).

7 Με Διάταξη της 8ης Ιουλίου 1987, το Δικαστήριο απέρριψε την προσφυγή αυτή ως απαράδεκτη, επειδή η προσβληθείσα πράξη συνιστούσε έναντι της προσφεύγουσας κανονισμό γενικής ισχύος και όχι απόφαση κατά την έννοια του άρθρου 173, δεύτερο εδάφιο, της Συνθήκης, εφόσον δεν συνδεόταν με τον οικείο εξαγωγέα.

8 Στις 23 Μαρτίου 1987, το Συμβούλιο εξέδωσε τον κανονισμό περί επιβολής οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ για τις προαναφερθείσες εισαγωγές και περί οριστικής εισπράξεως των ποσών που είχαν κατατεθεί ως εγγύηση μέσω του προσωρινού δασμού.

9 Εν συνεχεία της θεσπίσεως του οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ, η γαλλική τελωνειακή αρχή ζήτησε από τη Sermes, για τις εισαγωγές ηλεκτρικών κινητήρων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας που πραγματοποιήθηκαν κατά τον Απρίλιο 1987, δασμούς αντιντάμπινγκ ύψους 419 720 γαλλικών φράγκων (FF).

10 Αμφισβητώντας το κύρος του κανονισμού του Συμβουλίου, η Sermes ενήγαγε, στις 7 Μαΐου 1987, τον διευθυντή των τελωνείων του Στρασβούργου, ζητώντας την επιστροφή των αχρεωστήτως καταβληθέντων ποσών, ενώπιον του Tribunal d'instance της πόλεως αυτής.

11 Μετά την απόρριψη της αγωγής της, με απόφαση της 16ης Ιουνίου 1987, η Sermes άσκησε έφεση κατά της αποφάσεως αυτής ενώπιον του Cour d' appel του Colmar, το οποίο ανέστειλε τη διαδικασία και υπέβαλε στο Δικαστήριο, δυνάμει του άρθρου 177 της Συνθήκης ΕΟΚ, το ακόλουθο προδικαστικό ερώτημα:

« Είναι έγκυρος, ενόψει του κοινοτικού δικαίου και ιδίως του βασικού κανονισμού 2176/84 του Συμβουλίου, καθώς και των θεμελιωδών αρχών του κοινοτικού δικαίου, ο κανονισμός (ΕΟΚ) 864/87 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 1987, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές τυποποιημένων πολυφασικών ηλεκτρικών κινητήρων, ισχύος μεγαλύτερης από 0,75 κιλοβάτ έως και 75 κιλοβάτ, καταγωγής Βουλγαρίας, Ουγγαρίας, Πολωνίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Τσεχοσλοβακίας και Σοβιετικής Ενώσεως, και για την οριστική είσπραξη των ποσών που έχουν κατατεθεί ως εγγύηση μέσω του προσωρινού δασμού; »

12 Στην έκθεση για την επ' ακροατηρίου συζήτηση αναπτύσσονται διεξοδικώς τα πραγματικά περιστατικά της διαφοράς της κύριας δίκης, η εξέλιξη της διαδικασίας καθώς και οι γραπτές παρατηρήσεις που κατατέθηκαν ενώπιον του Δικαστηρίου. Τα στοιχεία αυτά της δικογραφίας δεν επαναλαμβάνονται κατωτέρω παρά μόνο καθόσον απαιτείται για τη συλλογιστική του Δικαστηρίου.

13 Πρέπει καταρχάς να αναγνωριστεί ότι η απόφαση περί παραπομπής, διατυπωθείσα κατά τρόπο γενικό, δεν αναφέρει καθόλου τους λόγους για τους οποίους το εθνικό δικαστήριο αμφιβάλλει για το κύρος του κανονισμού του Συμβουλίου. Με τις παρατηρήσεις της ενώπιον του Δικαστηρίου, η Sermes, εφεσείουσα της κύριας δίκης, διατύπωσε ορισμένες αντιρρήσεις ως προς το κύρος του κανονισμού αυτού. Επομένως, πρέπει να εξεταστεί το κύρος αυτού υπό το πρίσμα των εν λόγω παρατηρήσεων.

Επί της παραβάσεως του άρθρου 14 του βασικού κανονισμού καθώς και της αρχής της ασφάλειας του δικαίου

14 Η Sermes υποστηρίζει καταρχάς ότι ο επίμαχος κανονισμός του Συμβουλίου θα έπρεπε να κηρυχθεί άκυρος για τον λόγο ότι επέβαλε δασμό αντιντάμπινγκ εν συνεχεία επανεξετάσεως των δεσμεύσεων ως προς τις τιμές, που είχαν προηγουμένως αναληφθεί, η οποία πραγματοποιήθηκε χωρίς να αποδειχθεί επαρκώς η μεταβολή των συνθηκών, κατά παράβαση του άρθρου 14 του βασικού κανονισμού.

15 Κατά το άρθρο 14, παράγραφος 1, του βασικού κανονισμού, η απόφαση για την αποδοχή αναλήψεως δεσμεύσεων αποτελεί, εφόσον χρειάζεται, το αντικείμενο επανεξετάσεως, είτε κατόπιν αιτήσεως κράτους μέλους είτε κατόπιν πρωτοβουλίας της Επιτροπής. Η επανεξέταση γίνεται επίσης κατόπιν αιτήσεως του ενδιαφερομένου μέρους, το οποίο προσκομίζει αποδεικτικά στοιχεία της μεταβολής των συνθηκών αρκούντα για να δικαιολογήσουν την ανάγκη της επανεξετάσεως αυτής, υπό την προϋπόθεση ότι παρήλθε ένα τουλάχιστον έτος από την περάτωση της έρευνας.

16 Όπως αναφέρεται στην τέταρτη αιτιολογική σκέψη του επίμαχου κανονισμού, η εκ νέου κίνηση της διαδικασίας πραγματοποιήθηκε, στην παρούσα υπόθεση, βάσει μιας εκτιμήσεως, που συνοψίζεται ρητώς στην τέταρτη αιτιολογική σκέψη του εν λόγω κανονισμού, των αποδεικτικών στοιχείων που προσκόμισε ο Gimelec προς στήριξη της αιτήσεώς του για την επανεξέταση των αναληφθεισών δεσμεύσεων. Η Επιτροπή και το Συμβούλιο έκριναν ότι από τα εν λόγω αποδεικτικά στοιχεία προέκυπτε μία μεταβολή των συνθηκών και εδικαιολογείτο η επανεξέταση των δεσμεύσεων ως προς τις τιμές που είχαν αναληφθεί κατά την προγενέστερη διαδικασία.

17 Ούτε από τα στοιχεία του φακέλου ούτε από τις ενώπιον του Δικαστηρίου συζητήσεις προκύπτει ότι η Επιτροπή και το Συμβούλιο υπέπεσαν σε σφάλμα κατά την εκτίμηση των αποδεικτικών στοιχείων που προσκομίστηκαν κατ' αυτόν τον τρόπο.

18 Εν συνεχεία, η Sermes ισχυρίζεται ότι, αντικαθιστώντας μία δέσμευση ως προς τις τιμές με έναν δασμό αντιντάμπινγκ, ο επίμαχος κανονισμός εκδόθηκε κατά παραβίαση της αρχής της ασφάλειας του δικαίου, καθόσον οι οικονομικές συνθήκες δεν υπέστησαν, από της αποδοχής των δεσμεύσεων ως προς τις τιμές το 1982, καμία μεταβολή, παρά μόνο προς τα κάτω, και όπου, συνεπώς, κανένα γενικό κοινοτικό συμφέρον δεν δικαιολογούσε τη θέσπιση δασμού αντιντάμπινγκ.

19 Πρέπει να υπομνηστεί σχετικά ότι, δυνάμει του άρθρου 14 του βασικού κανονισμού, οι δεσμεύσεις που έχουν γίνει αποδεκτές μπορούν να αποτελέσουν αντικείμενο επανεξετάσεως, η οποία, κατά την παράγραφο 3 της διατάξεως αυτής, μπορεί να καταλήξει στην τροποποίηση, την κατάργηση ή την ακύρωση των μέτρων που έχουν καθοριστεί στο πλαίσιο των δεσμεύσεων αυτών.

20 Επομένως, τα επιχειρήματα της Sermes σχετικά με την παράβαση του άρθρου 14 του βασικού κανονισμού καθώς και με την αρχή της ασφάλειας του δικαίου δεν είναι βάσιμα.

Επί της παραβάσεως των διατάξεων του βασικού κανονισμού σχετικά με τον υπολογισμό της κανονικής αξίας και τον καθορισμό της προκληθείσας ζημίας καθώς και επί του σφάλματος εκτιμήσεως

21 Η Sermes ισχυρίζεται, πρώτον, ότι η κανονική αξία δεν καθορίστηκε με τρόπο κατάλληλο και εύλογο, όπως επιβάλλεται από το άρθρο 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, δεδομένου ότι η Γιουγκοσλαβία, η οποία επιλέχθηκε προς τούτο ως χώρα αναφοράς, δεν είναι χώρα με οικονομία της αγοράς λόγω του ότι δεν υφίσταται καμία ελευθερία τιμών στην εν λόγω αγορά.

22 Πρέπει να αναγνωριστεί συναφώς ότι το άρθρο 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού προβλέπει ότι, στην περίπτωση εισαγωγών καταγωγής χωρών που δεν έχουν οικονομία της αγοράς, η κανονική αξία καθορίζεται, κατ' ουσίαν, βάσει της τιμής που πράγματι εφαρμόστηκε για το ομοειδές προϊόν σε χώρα με οικονομία της αγοράς.

23 Πρέπει να υπομνηστεί ότι σκοπός της προαναφερθείσας διάταξης είναι να μη λαμβάνονται υπόψη οι τιμές και το κόστος χωρών που δεν έχουν οικονομία της αγοράς, για τον λόγον ότι οι τιμές αυτές και το εν λόγω κόστος δεν διαμορφώνονται βάσει των δυνάμεων της αγοράς (απόφαση της 5ης Οκτωβρίου 1988, Technointorg κατά Επιτροπής και Συμβουλίου, σκέψη 29, 294/86 και 77/87, Συλλογή 1988, σ. 6077).

24 Εντούτοις, όπως το Δικαστήριο έκρινε με την απόφαση της 11ης Ιουλίου 1990, Neotype κατά Επιτροπής και Συμβουλίου, σκέψεις 26 και 27 (C-305/86 και C-160/87, Συλλογή 1990, σ. I-2945), η Γιουγκοσλαβία δεν μπορεί να θεωρηθεί ως χώρα που δεν έχει οικονομία της αγοράς. Κατά τη διάρκεια της υπό κρίση περιόδου, δεν υφίστατο πράγματι κανένα γενικό σύστημα καθορισμού των τιμών στη Γιουγκοσλαβία και, εν πάση περιπτώσει, αυτό το σύστημα ήταν ανύπαρκτο στον τομέα των ηλεκτρικών κινητήρων.

25 Επομένως, το επιχείρημα της Sermes, ότι η Γιουγκοσλαβία δεν είναι χώρα με οικονομία της αγοράς κατά την έννοια του άρθρου 2, παράγραφος 5, του βασικού κανονισμού, δεν είναι βάσιμο.

26 Η Sermes υποστηρίζει, δεύτερον, ότι τα θεσμικά όργανα δεν απέδειξαν ότι οι κοινοτικοί παραγωγοί υπέστησαν ζημία εξαιτίας των εν λόγω εισαγωγών. Ισχυρίζεται καταρχάς ότι, συγκρίνοντας την τιμή κόστους στην κοινοτική αγορά με την τιμή πωλήσεως των κινητήρων καταγωγής ανατολικών χωρών, τα θεσμικά όργανα παρέβησαν το άρθρο 4, παράγραφος 2, στοιχείο β), του βασικού κανονισμού που προβλέπει ότι ενδεχόμενη προσφορά κατώτερης τιμής πρέπει να εκτιμάται σε συνάρτηση προς την τιμή ομοειδούς προϊόντος μέσα στην Κοινότητα. Εν συνεχεία, υπογραμμίζει ότι ουδέποτε αποδείχθηκε ότι όλοι σχεδόν οι κοινοτικοί παραγωγοί πωλούσαν τους ηλεκτρικούς κινητήρες τους με ζημία. Αντιθέτως, η κοινοτική παραγωγή είχε μάλλον ανακαταλάβει το 3 % της αγοράς κατά τη διάρκεια της υπό κρίση περιόδου.

27 Πρέπει να αναφερθεί ότι, κατά το άρθρο 4, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού, η εξέταση της ζημίας την οποία υπέστη η Κοινότητα πρέπει να περιλαμβάνει ένα σύνολο παραγόντων από τους οποίους κανένας, μόνος του, δεν μπορεί να αποτελέσει αποφασιστικό κριτήριο.

28 Όπως το Δικαστήριο έκρινε με την προαναφερθείσα απόφαση της 11ης Ιουλίου 1990 (C-305/86 και C-160/87), το Συμβούλιο, αναγνωρίζοντας ότι το τμήμα της αγοράς των εισαγωγών ηλεκτρικών κινητήρων, καταγωγής των ιδίων ανατολικών χωρών με αυτές για τις οποίες πρόκειται στην κύρια δίκη, είχε μειωθεί από 23 % το 1982 σε 19,6 % το 1985, καθόρισε τη ζημία σε σχέση με πολλούς παράγοντες που απαριθμούνται στο άρθρο 4, παράγραφος 2, του βασικού κανονισμού. Πράγματι, όπως αναφέρει το σημείο 25 του προαναφερθέντος κανονισμού 3019/86, στο οποίο αναφέρεται το σημείο 19 του επίμαχου κανονισμού, ο όγκος των εισαγωγών ηλεκτρικών κινητήρων καταγωγής των εν λόγω χωρών αυξήθηκε από 716 000 μονάδες το 1982 σε 784 300 μονάδες το 1985 αφού έπεσε στις 604 000 και 689 000 μονάδες αντιστοίχως το 1983 και το 1984. Εξάλλου, στα σημεία 21 έως 24 του επίμαχου κανονισμού αναφέρεται μία σημαντικά κατώτερη προσφορά τιμών κόστους όπως και τιμών πωλήσεως των κοινοτικών παραγωγών σε σχέση προς τις τιμές της μεταπωλήσεως των εισαχθέντων ηλεκτρικών κινητήρων. Εν συνεχεία, το Συμβούλιο διαπιστώνει στα σημεία 25 και 26 του εν λόγω κανονισμού ότι, παρά την αύξηση των πωλήσεων και της παραγωγής που παρατηρείται από το 1982, οι κοινοτικοί παραγωγοί ηλεκτρικών κινητήρων υπέστησαν ζημίες όσον αφορά την εκμετάλλευση κυμαινόμενες μεταξύ του 2 % και 25 % της τιμής κόστους, εξαιρέσει δύο μόνο επιχειρήσεων, από τις οποίες η μία είναι εγκατεστημένη σε κράτος μέλος όπου οι εν λόγω εισαγωγές είναι πολύ χαμηλές. Τέλος, στο σημείο 26 του επίμαχου κανονισμού εκτίθεται ότι οι άμεσα θιγόμενες θέσεις εργασίας στον τομέα παραγωγής των ηλεκτρικών κινητήρων εντός της Κοινότητας συνέχισαν να σημειώνουν πτώση από το 1982 έως το 1985.

29 Η Sermes υποστηρίζει, τέλος, ότι η δειγματοληψία των ηλεκτρικών κινητήρων που έλαβε υπόψη το Συμβούλιο δεν είναι αντιπροσωπευτική όσον αφορά τις δικές της πωλήσεις εντός της Γαλλίας ηλεκτρικών κινητήρων καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας. Οι εισαχθέντες από αυτήν κινητήρες επωλούντο σε διαφορετική πελατεία από αυτή των μεγάλων κοινοτικών κατασκευαστών και δεν υφίστατο, συνεπώς, καμία αιτιώδης συνάφεια μεταξύ των εισαγωγών καταγωγής Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας και των ζημιών των κοινοτικών παραγωγών.

30 Λαμβάνοντας υπόψη το γεγονός ότι το Συμβούλιο είχε, ορθώς, εκτιμήσει τη ζημία της κοινοτικής βιομηχανίας βασιζόμενο στην επίδραση του συνόλου των εισαγωγών ηλεκτρικών κινητήρων καταγωγής των εν λόγω χωρών, που αποτελούν το αντικείμενο ντάμπινγκ, το επιχείρημα σχετικά με τη δειγματοληψία δεν μπορεί να ληφθεί υπόψη παρά μόνο αν αυτή εμφανιστεί ως μη αντιπροσωπευτική για το σύνολο των εισαγωγών. Όμως, κανένα στοιχείο του φακέλου δεν δικαιολογεί το βάσιμο της εκτιμήσεως αυτής.

31 Επομένως, πρέπει να γίνει δεκτό ότι, καταλήγοντας στο συμπέρασμα ότι υφίσταται σημαντική ζημία, που προκλήθηκε στους κοινοτικούς παραγωγούς από τις εν λόγω εισαγωγές, αυτό δε παρά τη μείωση του μεριδίου τους στην αγορά στον βαθμό που προαναφέρθηκε, το Συμβούλιο ουδόλως υπέπεσε σε σφάλμα εκτιμήσεως.

Επί της καταχρήσεως εξουσίας

32 Η Sermes υποστηρίζει ότι ο επίμαχος κανονισμός εκδόθηκε κατά κατάχρηση εξουσίας, καθόσον το Συμβούλιο δεν οδηγήθηκε από το κοινοτικό συμφέρον αλλά από το συμφέρον μιας κοινοτικής βιομηχανίας και, ιδίως, μιας γαλλικής βιομηχανίας.

33 Πρέπει να υπομνηστεί ότι μία απόφαση θεωρείται ως κατά κατάχρηση εξουσίας εκδοθείσα μόνον εάν φαίνεται, βάσει αντικειμενικών, προσφόρων και συγκλινουσών ενδείξεων, ότι έχει ληφθεί προκειμένου να επιτευχθούν άλλοι σκοποί εκτός αυτών που προβάλλονται (απόφαση της 4ης Ιουλίου 1989, Kerzmann κατά Ελεγκτικού Συνεδρίου, σκέψη 13, 198/87, Συλλογή 1989, σ. 2083).

34 Πρέπει να αναγνωριστεί ότι το Συμβούλιο, στα σημεία 33 έως 35 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού του Συμβουλίου, εξέθεσε τους λόγους που το οδήγησαν να θεωρήσει ότι τα συμφέροντα της Κοινότητας απαιτούσαν, σύμφωνα με τον βασικό κανονισμό, τη θέσπιση ενός μέτρου που να μπορεί να προστατεύσει τους κοινοτικούς παραγωγούς από εισαγωγές προϊόντων που αποτελούν το αντικείμενο ντάμπινγκ.

35 Εν συνεχεία, πρέπει να αναφερθεί ότι η Sermes, αμφισβητώντας την ύπαρξη κοινοτικού συμφέροντος, περιορίστηκε στη διατύπωση ισχυρισμών χωρίς να αποδείξει το βάσιμό τους.

36 Υπό τις συνθήκες αυτές και βάσει των πληροφοριών που διαθέτει, το Δικαστήριο δεν μπορεί να κρίνει ότι το επιχείρημα της Sermes που στηρίζεται σε κατάχρηση εξουσίας είναι βάσιμο.

Επί της παραβάσεως ουσιώδους τύπου και της ελλείψεως αιτιολογίας

37 Η Sermes ισχυρίζεται ότι η αιτιολογία του επίμαχου κανονισμού δεν αρκεί ώστε να μπορέσει το Δικαστήριο να ασκήσει τον δικαστικό του έλεγχο, όσον αφορά, ιδίως, τα αποδεικτικά στοιχεία που προσκόμισε ο Gimelec και τα οποία δικαιολογούν την επανεξέταση των δεσμεύσεων, τη δειγματοληψία των κινητήρων που ελήφθησαν υπόψη καθώς και τη ζημία και τον αιτιώδη σύνδεσμο.

38 Πρέπει να υπομνηστεί σχετικά ότι, κατά πάγια νομολογία (βλέπε ιδίως αποφάσεις της 7ης Μαΐου 1987, Nashi Fujikoshi κατά Συμβουλίου, σκέψη 39, 255/84, Συλλογή 1987, σ. 1861, και της 14ης Μαρτίου 1990, Gestetner κατά Επιτροπής, σκέψη 67, C-156/87, Συλλογή 1990, σ. I-781), από την αιτιολογία που απαιτείται βάσει του άρθρου 190 της Συνθήκης πρέπει να προκύπτει κατά τρόπο σαφή και αναμφισβήτητο η συλλογιστική του συντάκτη της έτσι ώστε να παρέχεται η δυνατότητα στους ενδιαφερόμενους να γνωρίζουν τους λόγους που οδήγησαν στη λήψη του μέτρου και να υπερασπίσουν τα δικαιώματά τους, στο δε Δικαστήριο να ασκήσει τον έλεγχό του.

39 Η προϋπόθεση αυτή πληρούται στην παρούσα υπόθεση. Η τέταρτη αιτιολογική σκέψη του επίμαχου κανονισμού αναφέρει όλες τις αποδείξεις που προσκομίστηκαν από τις καταγγέλλουσες οι οποίες, κατά το Συμβούλιο, δικαιολογούσαν την εκ νέου κίνηση της διαδικασίας αντιντάμπινγκ. Η δειγματοληψία των κινητήρων που χρησιμοποιήθηκε μνημονεύεται στην όγδοη αιτιολογική σκέψη του ίδιου κανονισμού, η οποία παραπέμπει στην ενδέκατη αιτιολογική σκέψη του προαναφερθέντος κανονισμού 3019/86 της Επιτροπής που περιέχει κατά τρόπο σαφή και εξαντλητικό όλες τις σχετικές χρήσιμες επεξηγήσεις. Το ίδιο ισχύει για τα σημεία 17 έως 32 των αιτιολογικών σκέψεων του κανονισμού του Συμβουλίου σχετικά με την ύπαρξη ζημίας και αιτιώδους συνδέσμου.

40 Επομένως, πρέπει να απορριφθεί το επιχείρημα της Sermes που στηρίζεται στην ανεπαρκή αιτιολογία του επίμαχου κανονισμού του Συμβουλίου.

Επί της παραβάσεως του άρθρου 7 του βασικού κανονισμού και των δικαιωμάτων άμυνας

41 Η Sermes θεωρεί ότι, στο πλαίσιο των προκαταρκτικών ερευνών που οδήγησαν στη έκδοση του επίμαχου κανονισμού του Συμβουλίου, τα κοινοτικά θεσμικά όργανα παρέβησαν το άρθρο 7 του βασικού κανονισμού και προσέβαλαν τα δικαιώματα άμυνας, καθόσον της αρνήθηκαν αντιπαράσταση με τις καταγγέλλουσες.

42 Κατά το άρθρο 7, παράγραφος 6, του βασικού κανονισμού, η Επιτροπή οφείλει, μετά από αίτηση των άμεσα ενδιαφερομένων μερών, να τους δώσει την ευκαιρία να συναντηθούν προκειμένου να καταστεί δυνατή η αντιπαράθεση των θέσεων και ενδεχομένων αντιρρήσεων.

43 Πρέπει να υπογραμμιστεί ότι η φράση « άμεσα ενδιαφερόμενα μέρη » πρέπει να γίνει αντιληπτή υπό την έννοια που της αποδίδει το Δικαστήριο σχετικά με το παραδεκτό των προσφυγών που ασκούνται κατά κανονισμού αντιντάμπινγκ. Όπως προκύπτει από τη Διάταξη του Δικαστηρίου της 8ης Ιουλίου 1987, Sermes κατά Επιτροπής (279/86, Συλλογή 1987, σ. 3109), η Sermes δεν συγκαταλέγεται σε καμία από τις κατηγορίες των επιχειρηματιών στις οποίες το Δικαστήριο έχει αναγνωρίσει δικαίωμα ασκήσεως προσφυγής κατά των κανονισμών που θεσπίζουν δασμό αντιντάμπινγκ έναντι εισαγωγών ορισμένων ηλεκτρικών κινητήρων καταγωγής ορισμένων χωρών κρατικού εμπορίου. Εξάλλου, η Sermes δεν προσκόμισε κανένα στοιχείο που να αποδεικνύει ότι είχε πράγματι ζητήσει αντιπαράσταση.

44 Υπό τις συνθήκες αυτές, το επιχείρημα που στηρίζεται στο ότι τα κοινοτικά θεσμικά όργανα παρέβησαν το άρθρο 7 του βασικού κανονισμού και προσέβαλαν τα δικαιώματα άμυνας πρέπει να απορριφθεί.

Επί της παραβιάσεως της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως

45 Η Sermes ισχυρίζεται, τέλος, ότι η εφαρμογή των ειδικών διατάξεων σχετικά με το εσωτερικό γερμανικό εμπόριο, που καθιστούν δυνατή την εξακολούθηση της πραγματοποιήσεως των εξαγωγών της Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας με προορισμό την Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας στην τιμή πωλήσεως που υφίστατο πριν από την έναρξη της ισχύος του επίμαχου κανονισμού του Συμβουλίου, εισάγει διάκριση, που δεν δικαιολογείται από τις αντικειμενικές διαφορές, μεταξύ των εισαγωγέων που είναι εγκατεστημένοι στην Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας, αφενός, και αυτών που είναι εγκατεστημένοι στα άλλα κράτη μέλη, αφετέρου.

46 Αρκεί να υπομνηστεί σχετικά ότι το Δικαστήριο αποφάνθηκε (απόφαση της 21ης Σεπτεμβρίου 1989, Schäfer Shop BV κατά Minister van Economische Zaken, σκέψη 14, 12/88, Συλλογή 1989, σ. 2937) ότι, δυνάμει του « πρωτοκόλλου περί του εσωτερικού γερμανικού εμπορίου και των συναφών προβλημάτων » της 25ης Μαρτίου 1957, που έχει προσαρτηθεί στη Συνθήκη ΕΟΚ, αφενός, η Ομοσπονδιακή Δημοκρατία της Γερμανίας απαλλάσσεται από την υποχρέωση να εφαρμόζει τους κανόνες του κοινοτικού

δικαίου στο εσωτερικό γερμανικό εμπόριο και, αφετέρου, η Λαϊκή Δημοκρατία της Γερμανίας, αν και δεν είναι μέλος της Κοινότητας, δεν έχει, έναντι της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας, την ιδιότητα τρίτης χώρας.

47 Απ' αυτό συνάγεται ότι η διαφορετική μεταχείριση, την οποία προβάλλει η Sermes, έχει νομοθετικό έρεισμα στο πρωτόκολλο αυτό, το οποίο αποτελεί αναπόσπαστο μέρος της Συνθήκης και δεν μπορεί, συνεπώς, να θεωρηθεί ως διάκριση.

48 Κατόπιν αυτού, το επιχείρημα της Sermes που στηρίζεται στην παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως πρέπει να απορριφθεί.

49 Από όλες τις προαναπτυχθείσες σκέψεις προκύπτει ότι τα επιχειρήματα που προέβαλε η Sermes δεν αποκάλυψαν κανένα στοιχείο που να μπορεί να επηρεάσει το κύρος του επίμαχου κανονισμού του Συμβουλίου. Εξάλλου, πρέπει να αναγνωριστεί ότι από τη δικογραφία δεν προκύπτει κανένα άλλο στοιχείο που να μπορεί να θέσει υπό αμφισβήτηση το κύρος του κανονισμού αυτού.

50 Επομένως, στο εθνικό δικαστήριο πρέπει να δοθεί ως απάντηση ότι από την εξέταση του ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο που να μπορεί να επηρεάσει το κύρος του κανονισμού 864/87 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 1987, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές τυποποιημένων πολυφασικών ηλεκτρικών κινητήρων, ισχύος μεγαλύτερης από 0,75 κιλοβάτ έως και 75 κιλοβάτ, καταγωγής Βουλγαρίας, Ουγγαρίας, Πολωνίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Τσεχοσλοβακίας και Σοβιετικής Ενώσεως, και για την οριστική είσπραξη των ποσών που έχουν κατατεθεί ως εγγύηση μέσω του προσωρινού δασμού.

Επί των δικαστικών εξόδων

51 Τα έξοδα στα οποία υποβλήθηκαν η Γαλλική Κυβέρνηση, το Συμβούλιο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων και η Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, οι οποίες υπέβαλαν παρατηρήσεις στο Δικαστήριο, δεν αποδίδονται. Δεδομένου ότι η παρούσα διαδικασία έχει ως προς τους διαδίκους της κύριας δίκης τον χαρακτήρα παρεμπίπτοντος που ανέκυψε ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου, σ' αυτό εναπόκειται να αποφανθεί επί των δικαστικών εξόδων.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (πέμπτο τμήμα),

κρίνοντας επί του ερωτήματος που του υπέβαλε με απόφαση της 5ης Σεπτεμβρίου 1988 το Cour d'appel του Colmar, αποφαίνεται:

Από την εξέταση του ερωτήματος δεν προέκυψε κανένα στοιχείο που να μπορεί να επηρεάσει το κύρος του κανονισμού 864/87 του Συμβουλίου, της 23ης Μαρτίου 1987, για την επιβολή οριστικού δασμού αντιντάμπινγκ στις εισαγωγές τυποποιημένων πολυφασικών ηλεκτρικών κινητήρων, ισχύος μεγαλύτερης από 0,75 κιλοβάτ έως και 75 κιλοβάτ, καταγωγής Βουλγαρίας, Ουγγαρίας, Πολωνίας, Λαϊκής Δημοκρατίας της Γερμανίας, Τσεχοσλοβακίας και Σοβιετικής Ενώσεως, και για την οριστική είσπραξη των ποσών που έχουν κατατεθεί ως εγγύηση μέσω του προσωρινού δασμού.

Slynn Zuleeg

Joliet Moitinho de Almeida Rodríguez Iglesias

Δημοσιεύθηκε σε δημόσια συνεδρίαση στο Λουξεμβούργο στις 11 Ιουλίου 1990.

Ο γραμματέας

J.-G. Giraud

Ο πρόεδρος του πέμπτου τμήματος

Gordon Slynn